

AD BENEVOLUM LECTOREM.

Qum ante hoc quinquennium circiter in Illustri Lyceo Patavino Hydrostaticam publicis meis Lectionibus exponendam eligerem, tam ob argumenti jucunditatem, quam ob utilitatem non contemnendam in Philosophia Naturali, cogitatio simul animum subiit, forte non ab re futurum, si, quæ auditoribus meis explicuissem, in publicum mitterem. In hoc deinceps proposito eo magis confirmatus fui firmitusque perstiti, quo id magis amicis harum rerum intelligentibus probari cognovi.

Archimedes primus, quod constat, Hydrostaticæ rudimenta tradidit in suis *De Insidentibus Humido* Libris, sed optima ab ipso in Philosophiam Naturalem sparsa semina magno temporis tractu sterilia jacuere, usque dum sagaci Galilæi ingenio fecundata germinare inciperent. Etenim magnum hoc Philosophiæ lumen Archimedeæ principia non solum luculentius exposuit, explanavit, nonnullisque novis speculationibus auxit, sed etiam singulare phænomenon, ab aquilege tamen acceptum, Philosophos docuit, non posse aquam in antliis suctoriis ultra octodecim cubitorum altitudinem attolli, & , quanquam veram ejus rationem non assequutus esse videtur, de elegantissimo tamen invento optime est meritis, cum hoc ejus phænomenon, seu observatio, non tantum tubi Torricelliani experimentum pepererit, sed etiam occasio fuerit, qua Hydrostaticæ principia ad ærem ipsum traducerentur. Nam Evangelista Torricellius Magni Ducis Hetruriæ FERDINANDI II. Mathematicus, & Galilæi in hoc munere successor, observationem illam attenta mente

